

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Kříže a soudců Martina Bobáka a Jana Ferfeckého ve věci

žalobce: **B. D. T.**
bytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci vydání rozhodnutí v řízení o žádosti ze dne 6. 1. 2025 o vydání povolení zaměstnanecké karty, vedeném pod sp. zn. OAM-00801/ZM-2025

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 20 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobce ze dne 6. 1. 2025 o vydání zaměstnanecké karty, vedeném pod sp. zn. OAM-00801/ZM-2025.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 140 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Bc. Marcely Lafek, advokátky.

Odůvodnění:

Vymezení věci a podání stran

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

1. V projednávané věci jde o to, zda je žalovaný nečinný v řízení o žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu podle § 42g a násl. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (zákon o pobytu cizinců).
2. Žalobce v žalobě z 21. 5. 2025 popsal, že o zaměstnaneckou kartu žádal 6. 1. 2025. Žalovaný měl rozhodnout o žádosti do 60 dnů od jejího podání. Dne 20. 3. 2025 žalobce žádal o sdělení informace o stavu řízení. Žalovaný nereagoval. Poté žalobce podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (komise) vydala dne 14. 5. 2025 opatření, jímž přikázala žalovanému, nechť ve věci vydá rozhodnutí do 60 dnů od výsledku žalobce. Žalobce má za to, že toto opatření je neurčité. Stavělo ho do právní nejistoty ohledně data vydání rozhodnutí a činilo lhůtu závislou na úkonu, jehož uskutečnění si stanoví sám nečinný správní orgán. Nebylo tedy jisté, kdy lhůta uplyne. Současně se jednalo o neúměrně dlouhou lhůtu. Žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému o jeho žádosti rozhodnout do 15 dnů od právní moci rozsudku.
3. Žalovaný ve vyjádření z 23. 6. 2025 navrhl, aby soud žalobu zamítl, popř. odmítl pro předčasnost. Žalobci stanovil datum výsledku na 20. 6. 2025. Ten se ovšem 16. 6. 2025 z výsledku omluvil. Nový termín výsledku žalovaný stanovil na den 27. 5. 2025. Dále uvedl, že pro účely řízení zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky, které stanoví zákon pro udělení tohoto druhu pobytového titulu. Žaloba prý postrádá bližší konkretizaci tvrzené nečinnosti a výtky směřují vůči opatření proti nečinnosti. Žalovaný ve věci konal, o čemž mají vypovídat písemnosti založené ve spisu.
4. Žalobce v replice z 22. 7. 2025 sdělil, že žalovaný již trojnásobně překročil lhůtu k rozhodnutí o jeho žádosti, jelikož lhůta mu uplynula již 7. 3. 2025. Skutečnost, zda žalovaný činí či nečiní úkony ve věci, není významná, jelikož tyto úkony měl činit ve lhůtě, kterou mu k tomu poskytl zákon. Z výsledku nařízeného na 20. 6. 2025 se žalobce skutečně omluvil, jelikož se mu nepovedlo zajistit tlumočnicka a jeho zástupkyně měla ve stejný den nařízeno jednání ve věci jiného klienta. Žalovaný pak jednostranně a bez domluvy se zástupkyní žalobce stanovil nový termín na 25. 7. 2025, tedy více než měsíc po původním termínu.
5. K výzvě soudu žalovaný dne 28. 7. 2025 sdělil, že dne 25. 7. 2025 skutečně vyslechl žalobce. Od tohoto data odvíjí 60denní lhůtu k vydání rozhodnutí (dle opatření proti nečinnosti). Žalobce bude vyzván k další součinnosti s ohledem na provedený výsledek. Žalovaný zaslal soudu mj. protokol o výsledku žalobce.
6. Dne 5. 8. 2025 žalobce sdělil, že ani do tohoto data žalovaný ve věci nerozhodl o jeho žádosti. K telefonickému dotazu žalovaný dne 5. 8. 2025 sdělil, že dle jeho informačního systému v této věci dosud nerozhodl.

Podmínky řízení

7. Soud ověřil, že žaloba je včasná a přípustná. Podrobněji se ovšem věnoval otázce bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti ve správním řízení.
8. Podle § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), totiž platí, že *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.* V případě řízení o žádosti o zaměstnaneckou kartu je takovýmto prostředkem opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. K bezvýslednému vyčerpání dojde buď tím, že nadřízený

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

orgán žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhoví, nebo na ni nezareaguje v zákonné lhůtě (či vůbec). Dále se může jednat o situaci, v níž nadřízený správní orgán sice žádosti vyhoví, ale jím uplatněné opatření proti nečinnosti nevede k nápravě.

9. Ze správního spisu soud seznal, že žalobce po uplynutí 60denní lhůty k vyřízení žádosti [§ 169t odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců] požádal komisi o provedení opatření proti nečinnosti. Komise 14. 5. 2025 vydala opatření proti nečinnosti, ve kterém žalovanému uložila, ať rozhodne o žalobcově žádosti do 60 dnů od provedení jeho výsledku. Dle soudu výrok opatření proti nečinnosti vyznívá neurčitě, jelikož váže počátek běhu nové lhůty k rozhodnutí na skutečnost, jež formálně vzato nenastala a zároveň je v moci žalovaného. Nadto lhůta 60 dnů je stejná, jako je původní lhůta, kterou měl žalovaný k vydání rozhodnutí [§ 169t odst. 6 písm. d) téhož zákona]. Podle judikatury přitom platí, že nově určená lhůta by měla být výrazně kratší než původní zákonná lhůta. Lhůta o stejné délce je přijatelná jen výjimečně [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 27. 10. 2022, čj. 1 Azs 171/2022-54, bod 21]. Komise takto dlouhou lhůtu nezdůvodnila. Soud se ztotožnil se žalobcem, že jde o nepřiměřenou lhůtu. Žalobce tak mohl nečinnostní žalobu podat ihned poté, co mu komise doručila její opatření, které nemělo jasný potenciál vést k nápravě závadného stavu (podrobněji viz rozsudek zdejšího soudu z 13. 5. 2025, čj. 18 A 15/2025-40). Soud tedy uzavírá, že žalobce před podáním žaloby dne 21. 5. 2025 bezvýsledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti.

Důvodnost žaloby

10. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Soud neshledal důvod nařídit jednání z důvodu dokazování, jelikož mohl vyjít z předloženého spisového materiálu. Dosavadní průběh řízení není mezi stranami sporný. Je dostatečně zřetelný i z jejich podání.
11. Soud posoudil důvodnost žaloby na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Soud připomíná, že žalovanému běžela dvouměsíční lhůta k vydání rozhodnutí od 7. 1. 2025. Tuto lhůtu žalovaný nedodržel (uplynula v pátek 7. 3. 2025). Ostatně i komise v opatření proti nečinnosti ze dne 14. 5. 2025 zjistila, že žalovaný byl nečinný, a proto mu uložila, aby ve věci rozhodl. Ze sdělení žalovaného vyplynulo, že ve věci stále nerozhodl.
13. Na nečinnosti žalovaného nic nemění ani to, že žalobci stanovil termín výsledku dne 20. 6. 2025, tj. po více než třech měsících od momentu, kdy žalovanému uplynula lhůta k rozhodnutí o žádosti, ani to, že se žalobce z tohoto termínu výsledku omluvil a v návaznosti na to žalovaný stanovil nový termín na 25. 7. 2025, jehož se žalobce již účastnil (viz protokol o jeho výsledku). K výzvě soudu žalovaný ani nespecifikoval, kdy po výsledku žalobce plánuje vydat rozhodnutí. Z jeho vyjádření je patrné, že zamýšlel využít celé (nepřiměřené) lhůty, kterou mu stanovila komise v opatření proti nečinnosti. Učinil-li žalovaný právě uvedené úkony po uplynutí zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, nemají za následek obnovení plynutí této lhůty, nemají ani žádný vliv na její běh a ani nezakládají účinky předvídané v § 65 odst. 1 správního řádu (srov. rozsudky NSS z 12. 4. 2013, čj. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS, či z 22. 7. 2020, čj. 1 Azs 200/2020-31, č. 4086/2020 Sb. NSS). Žalovaný ostatně v tomto směru ani nic netvrdil.
14. Přestože žalovaný jisté úkony v řízení činil, dosud ve věci nerozhodl, a je tedy nečinný. Jinými slovy je splněna formální podmínka pro vyhovění nečinnostní žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

15. Pokud jde o materiální podmínku, tedy zda se na průtazích nepodílel i sám žalobce, je nutné zdůraznit, že z ničeho nevyplývá, že by svým konáním řízení zásadně protahoval. Rychlému rozhodnutí ve věci jistě neprospělo, že se žalobce omluvil z prvního termínu nařízeného výsledku. Žalovaný mu ovšem tento termín měl stanovit daleko dříve, aby se sám nestal nečinným. Jakkoli žalovaný mohl provedením tohoto úkonu usilovat o řádné zjištění skutkového stavu věci, primárně měl usilovat o brzké ukončení řízení (zvláště za situace, v níž se vydání rozhodnutí domáhal žalobce). Zde soud vychází ze smyslu a účelu nečinnosti žaloby. Úkolem soudů v tomto typu řízení je zamezit neúměrnému protahování sporu. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti není hlavním předmětem soudního přezkumu případná pasivita žalobce, ale primárně nečinnost žalovaného, v jejímž důsledku nedochází k vydání rozhodnutí ve věci samé v zákonných, resp. v přiměřených lhůtách.

Závěr a náklady řízení

16. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal důvodnou. V souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. výrokem I žalovanému uložil povinnost rozhodnout o žádosti žalobce, k čemuž mu stanovil lhůtu 20 dnů od právní moci rozsudku. Soud vycházel z toho, že by mělo jít o kratší lhůtu, než je lhůta předpokládaná zákonem o pobytu cizinců, přihlédl též k obecné lhůtě pro vydání rozhodnutí dle § 71 odst. 3 správního řádu a návrhu žalobce. Dvacetidenní lhůta představuje 1/3 délky celé zákonné lhůty, která v této věci již marně uplynula. S ohledem na dosavadní délku řízení soud stanovení delší lhůty nepovažoval za přiměřené.
17. Výrok II o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Žalobce byl ve věci úspěšný, má tedy nárok jednak na náhradu uhrazeného soudního poplatku za žalobu (2 000 Kč) a dále na náhradu nákladů právního zastoupení advokátkou. Do nákladů žalobce je nutné zahrnout odměnu jeho zástupkyně za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby a repliky) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1. 1. 2025 (advokátní tarif) v částce 4 620 Kč za jeden úkon, celkem 13 860 Kč [§ 7, § 9 odst. 5 advokátního tarifu] a náhradu hotových výdajů za 3 úkony v částce 450 Kč za jeden úkon, celkem 1 350 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Podáním z 5. 8. 2025 žalobce pouze sdělil, že žalovaný ve věci do tohoto data nerozhodl; toto podání lze jen stěží považovat za plnohodnotný úkon právní služby. Soud z registru plátců ověřil, že zástupkyně žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty, výslednou odměnu a náhradu hotových výdajů proto dále nezvyšoval.
18. Soud zároveň vzal v potaz, že žalobce, resp. jeho zástupkyně, mohli v řízení před správním orgánem postupovat mnohem efektivněji za účelem odstranění trvající nečinnosti žalovaného. Po uplynutí notné doby od zahájení řízení se nemuseli omlouvat z termínu nařízeného výsledku. V Praze není nereálné zajistit tlumočníka z a do vietnamštiny, a to ani ve velmi krátké lhůtě. Zástupkyně žalobce mohla zajistit substituci. Soud proto právě specifikovanou výši nákladů za právní služby v částce 15 210 Kč v souladu s § 60 odst. 7 s. ř. s. za přiměřeného použití § 12 odst. 2 AT snížil na 2/3. Žalovaný je tak ve stanovené lhůtě povinen uhradit žalobci na nákladech řízení 12 140 Kč (10 140 Kč + 2 000 Kč) k rukám zástupkyně žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. srpna 2025

Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.